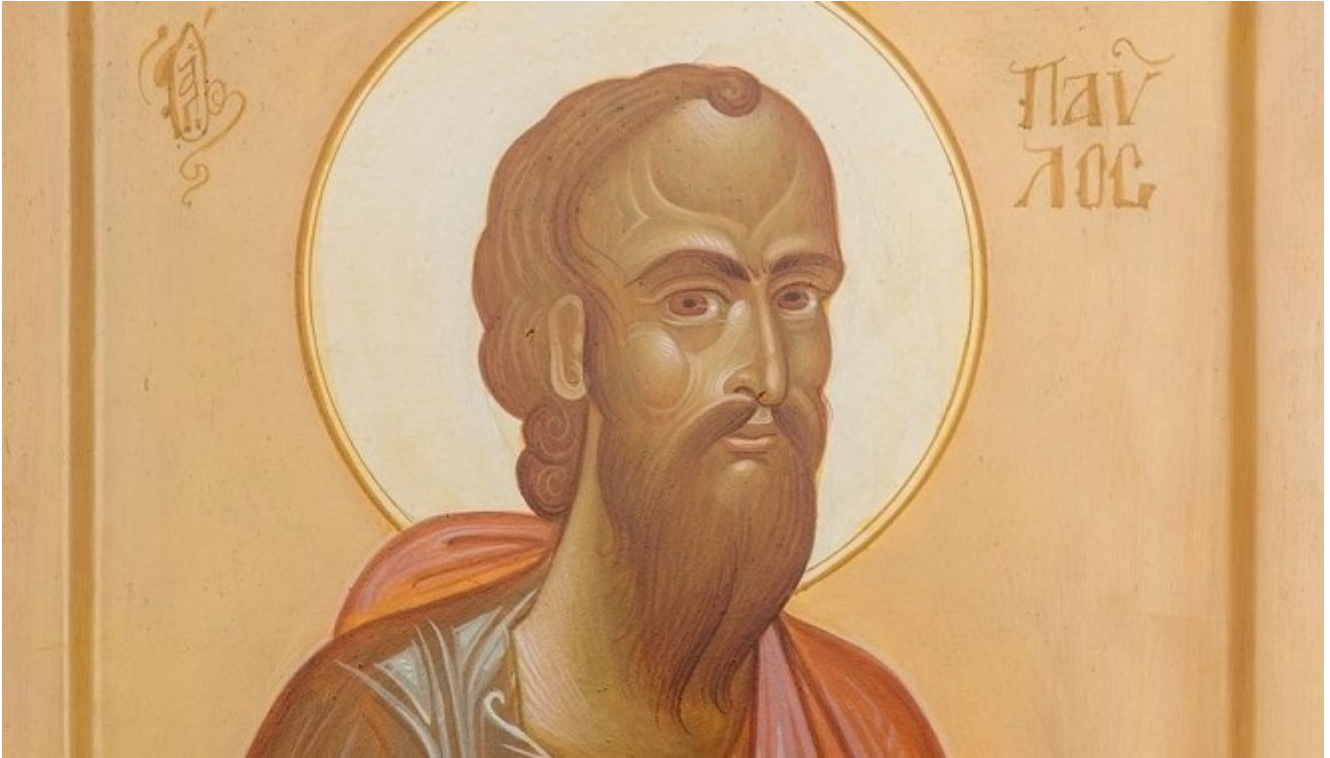

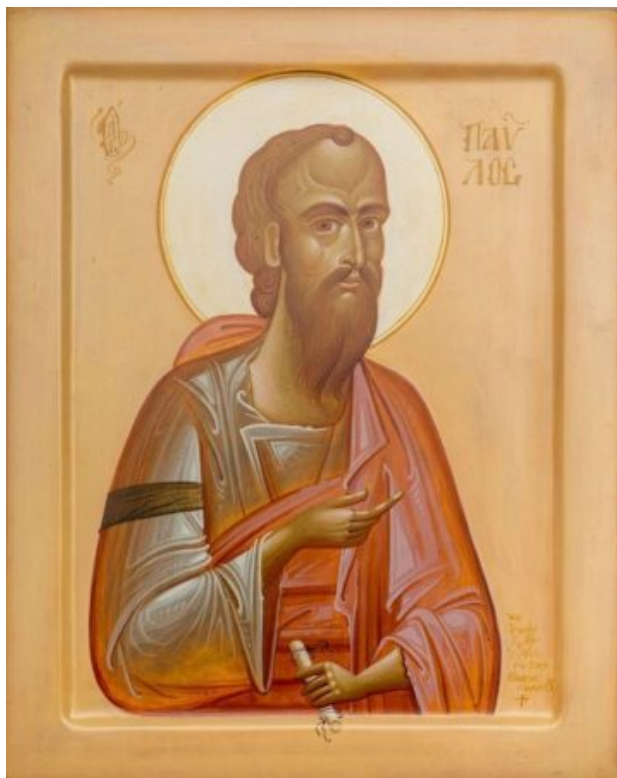
30 Ιουνίου 2022

Γέροντας Ανανίας: Χάλασε τον ελληνισμό ο Απόστολος Παύλος;

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

†Αρχιμανδρίτης Ανανίας Κουστένης

Απόστολος Παύλος. Εικόνα του Γιώργου Κόρδη.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Οι άγιοι Κωνσταντίνος και Παύλος

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=345314>

Και περιμένει η Εκκλησιά και η οικουμένη, τι περιμένει; Να επιστρέψουν οι Ιουδαίοι. Οι οπαδοί του Αβραάμ. Τα τέκνα του Αβραάμ, τα απολωλότα, να επιστρέφουν στον Χριστό. Στην ορθόδοξη Εκκλησία.

Άσε δε, που υπάρχουν κάποιοι Έλληνες, εθνικιστές οι οποίοι λένε ότι η ορθοδοξία έχασε τον ελληνισμό. Μας έκανε Εβραίους. Δεν μας έκανε Εβραίους η ορθοδοξία. Η ορθοδοξία έφυγε από τους Εβραίους. Έφυγε ο Χριστός από 'κει. Γιατί δεν Τον ήθελαν και Τον εσταύρωσαν, όπως προείπα.

Και ανοίχτηκε στα έθνη. Και περισσότερο στο έθνος των Ελλήνων. Όταν οι Έλληνες, λίγο πριν το Πάθος, πήγαν και ζήτησαν να δουν τον Ιησού, μέσω του Φιλίππου και του Ανδρέου, των αποστόλων, τότε ο Ιησούς είπε: «Ελήλυθεν η ώρα, ίνα δοξασθή ο Υιός του ανθρώπου». Και πρώτα και κύρια εννοούσε το Θεϊόν Πάθος Του. Γιατί με το Πάθος Του και την Ανάστασή Του και την Ανάληψη και την Πεντηκοστή, θα ανοίγοντο οι απόστολοι πού; Εις πάντα τα έθνη.

Για να μάθουν τα έθνη, αυτό σημαίνει θα δοξασθεί, την αγάπη Του έμπρακτα. Δοξάζω τον Θεό, δεν σημαίνει προσθέτω δόξα στον Θεό, λέει ο Μέγας Βασίλειος.

Γιατί ο Θεός δεν έχει ανάγκη της δικής μας δόξης είναι ανενδεής. Χωρίς ανάγκη, δηλαδή. Αλλά τι σημαίνει; Μαθαίνω έμπρακτα την αγάπη του Χριστού την αρίφνητη [την ανυπολόγιστη]. Και την ανείπωτη και τη μοναδική. Μαθαίνω έμπρακτα, ότι ο Χριστός μου με αγαπά. Ότι ο Χριστός μου πέθανε για μένα. Και Ανέστη για μένα. Ίδρυσε την άγια Εκκλησιά. Με βάπτισε και μ' έχει μέλος της. Και είμαι δικός Του. Κι Εκείνος είναι κατάδικός μου.

Κι όταν μάθουμε για κάποιον που μας αγαπά, τι κάνουμε; Τρελαινόμαστε. Άμα ακούσουμε, ότι κάποιος μας παινεύει, κάποιος είναι μαζί μας, κάποιος μας υπερασπίζεται, κάποιος μας προστατεύει, τι κάνουμε; Φτερά! Τι κάνουμε; Χαρά! Τι κάνουμε; Πετάμε! Γιατί; Γιατί κάποιος είναι δικός μας.

Κάποιος λέει για μας. Κάποιος μας θέλει. Γιατί νομίζουμε, πολλές φορές, είτε πραγματικά είτε φανταστικά, ότι είμαστε στα αζήτητα. Ότι δεν μας θέλει κανείς. Ότι είμαστε οι τελευταίοι. Πως δεν αξίζουμε τίποτα. Κι αν, άσε, που μας υποβάλλει ο κακός στη σκέψη, να κάνουμε κι άλλα πράγματα, να αφαιρέσουμε τη ζωή μόνη μας και το 'να και να τ' άλλο.

Έτσι, λοιπόν, έχει αυτό μεγάλη σημασία και αξία. Ήταν τόσο μεγάλη, τρισεγγάλη η αγάπη του αποστόλου Παύλου για τους δικούς του. Για τα έθνη. Για τους εχθρούς του. Για όλους. Για όλους.

Αφού έλεγε: «Τις ασθενεί και ουκ ασθενώ»; «Τις ασθενεί και ουκ ασθενώ»; Πάρα πολύ σημαντικό αυτό το πράγμα. «Και εγένετο τοις πάσι τα πάντα, πλην αμαρτίας», όπως είπαμε και προχθές, ο μέγας σαγηνευτής των εθνών. Και η αγάπη, λένε οι Πατέρες, είναι εκείνη, η οποία παραλύει το διάβολο. Παραλύει το διάβολο η αγάπη!

Μπροστά στο φάσμα και την υπόσταση της οποίας δεν μπορεί να σταθεί και ν' αντοφθαλμήσει [να κοιτάξει κατά πρόσωπο, να εναντιωθεί]. Δεν μπορεί με τίποτα να σταθεί. Παρά φεύγει προτροπάδην [τρέχει χωρίς να κοιτάξει πίσω του] και χάνεται.

Γιατί, όπου αγάπη, εκεί κι ο Χριστός. Κι όπου ο Χριστός, εκεί ειρήνη και χαρά και πάσα ευλογία και όχι κανένα κακό ποτέ και με τίποτε. Αυτό είν' ακριβώς. Παραλύει το διάβολο!

Η μεγάλη αγάπη του Θείου αποστόλου των εθνών παρέλυσε το διάβολο και τα όργανά του. Γι αυτό και εξαπέλυσαν πόλεμο και κυνηγητό εναντίον του, από τον καιρό του και μέχρι σήμερα. Γιατί ο Παύλος, λοιπόν, ο μέγας, προσέφερε, προσφέρει και θα προσφέρει στην Εκκλησία και στην οικουμένη τόσα πολλά, τόσα υψηλά και τόσα μεγάλα. Κι όμως εμείς, οι περισσότεροι, δεν το ξέρομε.

Κι όχι μόνο αυτό, αλλά ακούμε κι εκείνους, τους όποιους εκείνους και άλλους, οι οποίοι τον υβρίζουν, τον υποβιβάζουν, τον λένε μισογύνη, τον λένε καταστροφέα του ελληνισμού, ποιόν; Τον Παύλο; Ο αρχαίος ελληνικός κόσμος, η αρχαία ελληνική σοφία, η αρχαία ελληνική θρησκεία, το ξέρετε ότι ήρχετο προς το μέγα φως;

Με τα φαναράκια που κρατούσε του Πλάτωνος, του Αριστοτέλους, του Σωκράτους, του Ευριπίδου, του Σοφοκλέους και τόσων άλλων. Ήρχετο, με τα φαναράκια αυτά, προς το μέγα φως. Προς το ερχόμενο μέγα φως. Τον Χριστό μας. Ήλθαν εκεί, ανταμώθηκαν με τον Χριστό στον Άρειο Πάγο. Το έφερε ο απόστολος Παύλος, ο νυμφαγωγός των Ελλήνων.

Γι αυτό και το ευαγγέλιο του Παύλου, που ναι του Λουκά, είναι το ευαγγέλιο των Ελλήνων, όπως ξέρετε.

Ένωσε, λοιπόν, την αρχαία ελληνική ψυχή ο απόστολος Παύλος με τον Αναστάντα Χριστόν. Με τον Αναστάντα Χριστόν! Όχι μόνο δεν χάλασε, όπως λένε, και δεν κατέστρεψε τον ελληνισμό, αλλά του έδωσε διαστάσεις αιωνιότητας. Τον έκανε ουρανομήκη. Τον έβαλε μέσα στην ορθοδοξία και του έδωσε αθανασία. Του έδωσε αφθαρσία. Πήρε και τη γλώσσα του ελληνισμού η ορθοδοξία. Το ευαγγέλιο.

Και κατέγραφε τα αθάνατα ρήματα του Ναζωραίου στην ωραιότατη και ποιητικότετη ελληνική γλώσσα.

Επομένως, αυτοί που τα λένε, τα λένε, ή δεν ξέρουν ή έχουν άγνοια, δηλαδή, ή σκοπίμως τα διαστρέφουν. Για να μας αποκόψουν από τη ζωοποιό ορθοδοξία και δη την ελληνική ορθοδοξία.

Γιατί όλα στην Εκκλησία, όπως έλεγε ο άγιος των σκλάβων, ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, είναι ελληνικά. Είναι γραμμένα στην ελληνική γλώσσα. Και πλήρωνε τους Έλληνες, να μη λαλούν Αρβανίτικα η ό,τι άλλο, όχι ότι μισούσε τους Αρβανίτες, αφού όλους τους αγαπούσε, αλλά να μάθουν καλά ελληνικά, για να μπορούν να διαβάζουν καλά το ευαγγέλιο, να το κατανοούν καλύτερα και να σωθούν ευχερέστερα.

Γι' αυτό κι ένας δεινός ελληνιστής Ρώσος της διασποράς, ο μακαριστός πατήρ Γεώργιος Φλωρόφσκι, να έχουμε την ευχή του, έλεγε: «Όποιος δεν ξέρει ελληνικά, είναι λιγότερο ορθόδοξος». Και το έλεγε εν επιγνώσει. «Διότι, εκείνος που αγνοεί την ελληνική γλώσσα, καταλαβαίνει λιγότερο την ορθοδοξία».

Γι' αυτό και πολλοί στον κόσμο, όπως είπα και την άλλη φορά, πολλοί στον κόσμο σήμερα και παλαιότερα, και σήμερα περισσότερο, μαθαίνουν την αρχαία ελληνική γλώσσα και δη την ελληνιστική κοινή. Για να μπορούν να διαβάζουν στο πρωτότυπο το ευαγγέλιο. Την Καινή Διαθήκη. Το λόγο του Θεού. Που είναι στην αθάνατη ελληνική γλώσσα μας γραμμένος.

Γι' αυτό, ας διαβάζομε το ευαγγέλιο, αδελφοί και πατέρες μου. Είναι στην αθάνατη γλώσσα μας. Στην ωραιότατη ελληνική γλώσσα μας. Και έτσι, ας πολεμούν χίλιοι και μύριοι τη γλώσσα μας, και τώρα με το ίντερνετ την κάνανε και λατινική, όπως είδατε, δεν μπορείς να γράψεις στο ίντερνετ, παρά με λατινικούς χαρακτήρες, την ελληνική γλώσσα, τα караμανλίδικα, τώρα, πολύ περισσότερο να κρατήσομε την αθάνατη γλώσσα μας.

Και εκείνοι οι οποίοι, για διάφορους λόγους, την πολεμούν, εάν εμείς τη διατηρήσομε, θα έλθουν αύριο και θα την χρησιμοποιήσουν ως φάρμακον. Θα την χρησιμοποιήσουν ως φως. Θα την χρησιμοποιήσουν ως μεγαλείον.

Οπότε, τι κάνομε; Κρατώντας την αθάνατη ελληνική γλώσσα μας, θα μπορέσομε να ωφελήσομε και αυτούς οι οποίοι την πολεμούν. Ας κρατήσομε. Γιατί σήμερα, όποιος είναι πατριώτης, όποιος είναι Έλλην και Φιλέλλην, από τους εχθρούς της πίστεως και της πατρίδας κατηγορείται ως εθνικιστής κι ό,τι άλλο θέλετε.

Μα άλλο είναι εθνικισμός και άλλο πατριωτισμός. Ο εθνικισμός είναι αίρεσις, είπε το πατριαρχείο. Η φιλοπατρία όμως είναι αρετή.

Συνεχίζεται

Εξεφωνήθη την 4η Ιουλίου 2001.

Από το βιβλίο του μακαριστού Αρχιμανδρίτη, π. Ανανία Κουστένη, «Αγιολόγιο», τόμος δ', των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία 2009.

<https://bit.ly/3udgkCo>